

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl., 50 cr., 3 luni 1 fl., 9,75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Resbelul.

Sibiu, 16/28 Ianuarie.

Scirile ce ne vin de pe cîmpul de resbel sunt fîrte contradicție. Aci se telegrafează că un corp rusesc ar fi ajuns de la Ursuceni și Cheșan, la distanță de două leghe de Galațiopol, aci se comunică în mod oficial că Ruși nu au de cunegă a ocupa Galațiopol. Mai adăugam încă scirile sovîtoare, în vînă delă Cazanice, unde are a se face pace, și situația nehotărâtă de astăzi este pe deplin caracterizată. —

Vitezul regimentului XIII de Dorobanți și fîsco din divizia 3-a activă și trimis la partea teritorială prin următorul ordin de di:

Ostașii Regimentului 13 de Dorobanți, încă de la începutul campaniei, a fost unul din corpurile care a avut să indure cele mai mari greutăți și care a avut fericița ocaziei de a se distinge în toate însarcinările ce a avut să îndeplinească.

„În fața inimicului, acest regiment a dat probe de devotament și curajul și devotamentul acestui corp, ordon scăzutea sa din divizia 3-a activă, în care conțeză, trăimitându-se la partea teritorială, unde se va adosecontra la pînă de 5 Ianuarie 1877.

„Dat în București, la 3 Ian. 1877.

Carol.

Din București se comunică, că fortăreața Vidin se bombardăză cu mare vehemență și neîntrerupt de Români; aceasta se privește de tot ce introducea asaltului asupra fortei.

Revista politică.

Demisii unea ministerului Auersperg făptă. În sedința casei depu-

FOIȚA.

†
Nicolaie Popescu,
picior roman.

nu mai viațește! Mândria noastră, tîrnerul ingeños, care cu penelul său a căstigat onore Românilor în lumea cultă, în florile vieței sale, abia în etate de 42 ani și-a redat suflul său în mână Creatorului. Îl plângem, căci a fost la nostru și a fost pe tîrnamul artei de pictură acola, care în cercurile artistice ale Europei a făcut să se rostește cu respect numele Românilor. Nicolaie Popescu, căruia bucuros i am făut imprumutat din dilele noastre, viață din viață nostră, numai că să viațăcăză într-o și pentru noi, a reșopat fară vestă după un morb fără scurt în 29 Dec. 1877, în Lugos și făut înmormântat în 31 Decembrie st. n. în cimitirul gr. or. român spre eternă odinichie.

tatorilor (sen. imp.) de Sâmbăta, ministrul presidente Auersperg a declarat că împăratul a primit demisuniea ministerului; lă însărcină să apere afacerile pînă la formarea nouului cabinet.

Cauza crizei a fost vamile pe cafea și petroleu. Lucrul, cum l'a înfășurat ministru president Auersperg într-o conferență, apare, că criza ministerului cîștanțană a provocat oministrul ung. Tisza. Acesta, fiind la Viena a declarat lui Auersperg ca cestunea vamură căfărei nu poate face altceva decît de concesiuni. Vine întrebarea cum va fi criza acăse în consecințele ei. Cu senatul imperial de făta ori cîștanțării ar veni pînă face nimică mai mult în cestunile privitoră la vâmpele pe cafea și petroleu, decât a facut Auersperg. Ungaria, de altă parte, ieră nu vor lăsa nimică din pretensiunile lor făță cu Cîștanțania. Să punem casul, că vine un cabinet nou, care nu pînă lucra cu senatul imperial. Atunci constituționalmente urmăză discloarea se-natului imperial și apelul cabinetului cîștanțan și apelul cabinetului cîștanțan să alge altă corpuș legislative. Nu credem că senatul imperial vînitor va fi mai mult aplecat a face concesiuni Ungariei. Într-acces pactul dintre Cis- și Transilvania a expirat, este tocma timpul înnoirei lui. Procederea constituțională de dincolo de Laita cere temp indelungat și încecheia pactului dualistic se tot amâna.

Pînă acum sunt numai fâne de spre fîtorii preșidenți ai cabinetului vienec.

Să vorbesc adeăcă, că împăratul va încredea în formarea cabinetului celui nou și Schmerling după unii, pe Hohenwart după altii. Când s'ar adenevi, ori care, din aceste două combinații, am fi îndreptățit și ne aștepta reforme mari în însuși pactul dualistic, pentru că, fără care dintr-o cîștanțării ai opiniei publice, pîrta și signature, unul a centralismului germanizant și altul

devenea deosebit de săvîrșit. Reverendul domn I. Madineanu cu asistența alor patru preoți, er Domn. Ioan, Boros notarul Consistorial, a tînuit o curvenire funerală stătă de patrimerit, că mare parte a jeliilor confrari români a lacrimăz lacrime de adință dureri. Conductul funeral însuși vestea destul de aprîț străinilor că perdearea noastră este mare, fără mare: renunțul nostru chor vocal a escutat cele mai triste pieșe pînă la mormînt.

Nu pot să mă face amintire la acest loc de rara bunăvoie și iubirea de artă a Domnului Episcop gr. cat. român Victor Mihălyi, care de dînă ori lă a ceretat pre Nicolae Popescu pe patul durerilor, și lă immormântat pe spesale sale proprie, ceea ce dovedește din destul, că din Episcop are simîntemînă și românesc și noble. Prin fapta sa umană a căstigat simpatie și mai mare, decum o avuse deja mainaințe.

Și acum se cunive a face o pri-

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administratiile tipografice arhiepiscopală, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențe sunt și se adresează la:
Redacția „Telegraful Roman”, strada Măcelarilor Nr. 45.

E-pistole nefractate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoieză.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rendul cu literă garson — și timbr de 30 cr. pentru fiecare publicare.

a federalismului cu prevalență slavă.

Maghiari, cănd ar pută fi vorba numai de ei, le ar merita pe ori care, după purtarea lor cu naționalitatea nemigăre de dece ani încă.

Ori ce va urma mai departe, sfîrșitul crizei astăzi, e cu anvoiș de prorocit. O broșură care portă titlul: „Contele Andrásy pe banca acuzaților în delegații”, despră care se presupune a fi să fi în deindejura lui Bismarck, recomandă un mijloc pentru a inchide „craterul crizei”. După broșura, principala Bismarck se exprima asupra negocierilor privitoră la pactul dualistic și cu considerare la situația geografică a Austriei, și misiunea sa civilizatoră, cam în modul următor.

„... Înse tocma pentru Germania și interesată, ca Austro-Ungaria să fie în stare de a deslega problemele ce are de deslegat, se sfîrșesc în tensul (Bismarck) și ore-care îngrijoră și neliniște, cînd vede că împărcărechia internă nu mai are sfîrșit, și cînd vede, că desabaterile și certele pentru pact sunt perpetue și bîntusești ologese puterile cele mai bune ale statului. Repetarea neîntreruptă a acestor crize, și trîntă convingeră că nici cu al doilea, nici cu al treilea pacăt, lucrul nu se termină și cînd după un timp anumit ieră se începe lupta de gladiatori să, ce și mai mult, toccimilele cele jidovesci — tote acestea sunt un fenomen în imperiul amică, care pînă pe gănduri. Lui i se pare fenomenul acesta ca nîște friguri reale, că dacă nu se curăță radical după simptomele cele de dinainte, devin periculoase, pentru că consumul cele mai bune și mai sănătoșe sucuri”.

„Când ar fi el consiliarul al Majestatei Sale împăratului Austriei, i-ar spune: Majestate! apelați la popoarele Maj. Tale de dinocă și dinoclo de Laita; ceea ce parțelorile le succedă cu anvoiș, Majestatei Tale va succede ușor. Fă din deslegarea și renelor între jumătate apusenă și

vire fugitive preste viață renunțului nostru artist.

Nicolae Popescu, născut în Zorlent-Mare, în comitatul Carașului din părinți romani, chiar în scola sătescă a dat multă dovezi de talentul și apărarea sa către artă de pictură, zugravind în mod primiv și fără conduceare *proprio intuțu* sănătății din cărțile bisericesci, și de pe părțile bisericilor. Ca prunc tînăr, anind de vesteau umni zugrav român în Oravia, Nicolae Popescu împins de setea învețări și a desvoltării sale în artă picturie, a lăut lumea în cap și nu s'a oprit pînă la Pesta. În anul 1860, tinerimea de la Universitatea din Pesta era foarte numeroasă, și ea sub patrocinul și scutul fiz-ieratului Emanuel Gojdu devenea o viață în armonie;

răsăritenă a imperiului caușă de Maghiari și Ti garantă, că pactul va fi înăud în dînă sepmătă.”

Condițiunile de pace oficiale încă nu sunt cunoscute. Cu atât mai multe sunt versurile despre deneșele. Cele ce au mai apărut de la numărul nostru în urmă dînferesc întrătăta, că Bulgaria î lasă o autonomie ca cea din Liban, spesile resboiușii sunt prețuite în 20 milioane puncte de sterling și România î dă un adaus; nu spun însă unde.

„Politik” din Praga, comunică — după „Standard” — scrisa: ca Pôrta otomană a descooperat existența unui tractat secret între Rusia și Persia, după care cea din urmă să obligea un veni în ajutor Turciei; că Rusia a promis Persiei, drept recunoștință provințiele Kerbela și Bagdad.

Acest tratat secret a înmatemat pe Pôrta otomană a se umili înaintea tuturor condițiunilor de pace, în primul loc cum îi deține Rusia invigătoare!

Procesul Miletic.

(Urmare).

Se esteose făcut Dr. S. Cassapianovic, avocat în Pancevo, care se apăra că călător la Belgrad împresură cu Mihăilei. El a întâlnit pe acesta pe stradă, fără să știe că Mihăilei petrece în Belgrad. El au cînat împreună „la jardul rusesc” în aceeași Denjanușină lui Rancovici le declară de minciină. Mortarul a pută constata din prima lor sală spre Belgrad, căcă guvernatorul să a fost cumpănat de către oamenii lui și că a murit într-un accident.

Poliția rigă și se constată identitatea espunzorilor lui Miletic și Cassapianovic. Numita domnă Charlotte a infărtă afirmarea că mai sus, ceea ce se constată și printre statul de cununie trimis și cînt în față tribunului.

Mari P. Vidak din Kikinămare cunoscuse pre Ivanovici de cănd cu congrega-

nun era într ei cîrtă politică, nici religioasă; și ei, căt erau la Pesta, totușii numai sănătoși și umil pentru toti, toti pentru unul dulăcă ajutore confratilor lor. Astfel și Nicolae Popescu, lipsit de totă mijloacă materială, a fost îndată îmbrățiat din partea tinerilor români. Aceasta au făcut colectare într-sine pentru susținerea tinerului nostru artist care promitea fără mult. Dîlă Partenie Cosma a mijlocit îndată, ca Popescu să capete ajutorul de bani și sprințarea morală de la Gojdu, ceea ce s'a și întemplat, cînd Popescu prin patrociului lui Gojdu a ajuns elev al conservatorului unguresc din Pesta, la care bîtrânen Gojdu era membru fundator. Aici a studiat tinerul Popescu doi ani de dîle, find susținut de Gojdu și tinerime. Când apoi profesorul renunțat din Pesta Engorth a declarat, că Popescu nu mai are ce să învețe de la deneșul, — arătul nostru artist trebuie să plece mai departe la oraș, unde arta era mai mult cultivată, decât la Pesta. Dar de unde mijloacele materiale?

Intr tinerii insufleți de propă-

su finit în Carlovici adăugând, că seie de spre colecte îovanovici a făcut în favorul răniților precum și în împrumutului său. Mărturii, întrăbată, prezentau, renumește și înțeleaptă Iovanovici un bilet.

Polit. Se răgă și se induce la protocol, ca Višak este cununat judecător curții Iovanovici, care a făsionat maininține.

Mart. Dr. Vlaicu-Majinovică, născut în cotașul Torontalului, 33 de ani, advocate în Kikinda, spune pe unguresc, că a fost coleg cu Iovanovici în scola din Neoplanta. Acesta l-a cersetat în Kikinda și l-a rugat să umbre cu el împreună spre scopul colectelor și a mărturiei. Mart. spune că a plătit cersetorul cu Iovanovici împreună pe o norătoare orășană. În casă, unde numai ferme erau prezente, Iovanovici colecta seamă. Amicii procurorului, că împrumutul nără se reușea și de aceea dăsu în incetă a umbrelui mai departe pe la casăl unei și altuia.

Se cetește fașiunea mart. L. Bradeanu și cotașul Neoplanta, care declară că a servit la un spital militar din Belgrad ca îngrigitor din casă ca n'avea cu ce traia.

Se cetește fașiunea mai mult morțorii Sérbi, a căror fiu au mers la Belgrad cu voluntari.

Se dă cetește fașiunea lui M. Gyorgyevici, că a venit în Austria, mesaj la Belgrad ca voluntar. La întrebare, spune că l-a indemnuit, mărturind respondere: „Ar fi treis, cănd că Sérbi ar trebui să fiu indemnuit de către prietenii fratilor mei“¹⁴.

Mart. A. Bende a afirmă că, trecedea pe la ferăstra săoliei a audit președintării sérbești Iancovici provocând pr ei prezență la răscolă, colecte de bani și mituirea de voluntari. Mart. nu s'aduce bine aminte, întrecesc însă ceea ce a fost arătat atunci în scris.

Polit. Astăa a cetește fașiunea costeană a lui Iancovici, aspira cehia sau am interpelat eu președintul justiției în dietă, pentrușteo Iancovici să trez luni în temniță fără să fie ascultat. De atunci Iancovici s'eliberă. (Cătră martor): Cum ai prieceput vorberea înțuită într-o adăiere? — Bende: Am prieceput tot și ceea ce n'ame prieceput un de mandat altot, să m'aduc. Mam d'asăcă și să m'aduc.

Polit. Care ceneu în lăi prieceput? — Bende: Aceea co însemnă „voluntari“. — Polit.: Cum se dice pe sérbesc? — Bende: Mai mult scînt. — Polit.: Pej enara istoria în limba sérbească, în care o ai audit? — Presidentul: Întrebarea nu e admisibilă, cîci cineva poate să intăregă o limbă fără să poată să reproducă cuvintele din ea. — Polit.: Într-o adăiere, în care a constată, că nu i-a permis Iancovici să i se rezervă după ce a face față de militație?

Mart. L. Szabăd k. ay, jidă și noțianu în Cincor dice: Cunoaște Iancovici ca agitator principal acelaș cetește.

Presidentul: De ce, „sectă“ vorbesci? — Szabăd: Ocumă! Odmălinist! El a strâns bani și voluntari pentru Sérbi. Scopul său a fost răscolă și mituirea de voluntari. Bende mi-a spus cu grijă decea așteptă. — Polit.: Cum se spune în Viena?

Presidentul: Întrebarea nu e admisibilă, căci cineva poate să intăregă o limbă fără să poată să reproducă cuvintele din ea.

Bök: Articolul nu este o crimă și nu te învinșește, ci apărione la proces ca argument.

Tribunalul decide cetește, articolul formând un fel de corpus delicti.

Polit. anunță militație. (Va urma.)

Presidentul: Dar despre colectele de bani? — Iancovici strânge pe urechi săracul, să-i spune că nu e său am dat înțeleaptă între Sérbi.

Mart. M. Lukici, consilient în Cincor istoricesc, că Szabădavici î-să lăudăt a uide pe Iancovici.

Se cetește fașiunea lui A. Petrović din Ciugor. El declară că a fost „conferență“ denunțată. El și alii jerani a conchisit o sedință în loc de cetește. Mart. spune că așa se apără și obișnuiește în scola din Neoplanta, censeloră comună fiind indemnuit de Iancovici. Despre alte lucruri nu s'ar vorbit în conferență. Tot astăa l-a cetește Iancovici.

Procurorul propune a se jura martori, cu excepția lui Iancovici, care mai are să făsioneze și alii C. Iovanovici, — ceea ce se spune și întempleră.

In a cincea zi de pertracțare vorbesc mai întâi:

Polit. care propune a se celi o ordinăție ministerială asupra „voluntarilor“ și asupra împrumutului sérbești, adăugând că Iancovici și Milietici sunt fosti înțeleptimi în domeniul de apărare și secolă din România.

În ordinație, ministerul spune că orice colecte și mituirea de voluntari.

Polit.: Confronțarea lui Timarevici ar fi făcută de dor; deoarece nu a murit și totușu consulatul nostru a încapăt simplu cizajmen fără să spuna ceva despre moarte lui Iancovici.

După cetește unor arătări contra omologilor.

Presidentul trece la al treilea punct din acuza, „memorialul Milefici“.

Se cetește fașiunea lui I. Petru Beșli din Carlova. Martorul spune, că în anul 1871, când se înghedătia în Viena, într-un conduct fumebal a unui aristocrat magiar, convenind doți locuitorii din loc; unul magiar care din întempleră trebuia în căsătorie cu română, și alțul român, într'altele, magiarul intrăbă pe român: „Sciul do ce de morb a reposat aristocratul acesta?“ De tiphus, respune înțrebătul. — O'nu dle! El a reposat de supărare că a cădut Plevena.¹⁵ — „Dör nu“ dice românul. „Bal d'ale! Chiș și eu am fost morbos trie de pe pat“¹⁶. Apoi cînd? — „dör Plevena n'a cădut pe dtu?“ Nu aşa, respune ungurul, căci în anul 1870, în morbos pentru că a cădut Plevena pe mine!¹⁷. Dar apoi? — Intrările românești „De frica muscani, respune magiarul“¹⁸. Acăstea și eu totul așe-a! — „Inșă cu tôte aceste mu-nu-mi și tocmai aşa frica de muscani, că sciu, ucinește (tatal nostru etc.) românește; și ceea ce nu sciu me va mai înveța soția mea.

* (Distanță și după morțe). Cetim în „Temesvarer Zeitung“ Nr. 17. cum repausatul episcop gr. cat. al Oradiei-mari Ioan Olteanu împărtășit și după morțe multe distincții splendide; căci capitolul distincție-san de Orade primi de cetește un Decret papal din Roma cu datul 27. November 1877 aștează chiar numai două lini de naștere mortii lui Olteanu — prin care episcopul Ioan Olteanu fu înălțat la dignitatea de Prelat pa-

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

„În cetește lui Saul“¹⁹. Aceasta i-a fost prima icone în concept original, ce el o a donat tinerimii. Tinerei români însă n'au putut mai bine păstra suvenirul acesta, cînd un invocare artistului, donândul parochului din Pestă, dlui Ioanichiu Miculescu, la căruia casă onorabilă tinerea română totdeuna au aflat sprințire și asil. Si astăzi păstrează dlui Miculescu această iconă.

In Viena Popescu a avută înfrâre la muzeu, la academia de pictură și la totuș locurile de artă. Nu i-a trebuit mult de trei ani, ca să se vede nevoie să părăse și Viena, căci nici aici nu mai avea cîteva invete, deci părăse și mulță genialitate chiar și cele mai clasice opere de pictură de prin muzeul etc. Vienă, înălțat măestrii din școlălui Iancu înămătănește și compăte studiile și a mers la Roma, dându-i speranța că mai bună, să chiar asigurăna de a-si căstiga nume europeană.

Firesc, voință și setea de a merge să i-a studia la Roma nu i-a lipsit dar

i-a lipsit mijloacele. Ce era de făcut unde să bată la său? Si ătă Dumnezeu nu lasă să piere săracul, i-a dăjurăt prin omuni umani și nobili, cari sprijinesc artă și știință, ba chiar și sacrifică așa pentru acela, ori căt de rare sunt astăzi exemplul.

Familia Mocioni, care în adesea pe acel teren fructifer mult bine a făcut Romanii, îndată că a avut cunoștință despre talentul celui al lui Popescu, propăsirile mari ce le-a făcut, și despărțea profesorilor lui Popescu, — a imbrățisat cu căldură casă sirianului Popescu; i-a dat fară amâname un stipendiu anual de — mi se spire — 300 fl., și spese de călătorie pentru a de a putea studia în cetașe artelor, în Roma. Nici nu era atunci tânăr, mai fericit pe global pământul de către Popescu, acel ténor modest, care să fără pretensiuni care — studiind la Pestă — ori căt de mare era setea lui, de a se pute numi odată artist, nici cuteaza să vorbescă înămătănele tinerei de Roma.

Popescu — mi se spire — 3. anii de dile a studiat la Roma pe spăsirea familiei Mocioni, și a devenit artist în înțeleștel adverat al cûvenitului.

Lucrările lui sunt cunoscute Ro-

mânilor, și lumii culte.

Atât de bun era renumele lui

TELEGRUFL ROMAN.

Varietăți.

* („Palatia Dorobanțul“ în Sibiu.)

De vîră cătă va dîle se ved în stradăle Sibiuului dame române, purtând „pălația“ Dorobanțul — o căciulă de astrachană la Mihai eroul, în dreptă cu o cocănește de cununie. Pe cînd se prezintă măstării în hainele lor, se vede foarte bine și măciuca cădă n'creat o formă mai potrivită de căt „palatia Dorobanțul“²⁰. Ea da portării nu aer resolu și energetic, care harmonizează în mod înțăinător în asădarea cochetă a acestei pălări. Vîțeji „Curanici“ trebuie să măndri de simpatie vine, ce le păstrează, sororile lor de dincoei de Carpați.

* (Conficiu și Cărtări). În caze desfășurate ajuns în flori abundanță pre profetul regel David invocând cerul cu cuvințele:

„Prețioii te îmbrăće-se cu drăptate și cu învățări și cizajmen te bucură-se, și er“²¹, și pre precocii sei cu măntuire i voia îmbrăće și cuviosii săi cantică vîr bucurie. Psalm. 131 v. 9. și 16. Pe atențea dar, numai o prețioase investiție înțărește virtuți corespondență idealului misiunii și aspirațiunilor timpului. Și ideea acăsteia se perpetuă prin întregă serie a profetilor și până la venirea salvatorului lumii. Săntăinii sacerdotală se privea de curențe la întregul popor și în decadentă profetilor se privea una din calamitățile cele mai mari publice și naționale — ruina poporului. Astfel erau convinționile trecutului aceluia.

După strădulă fundare a Cristianismului celui luminătoru așa se descrie ministrul oficialu seu apostolic:

„Si noi ca concuratori cu el vă și rogăm ca să nu primiți darul lui Dein inzadar.“

(Căci dice în timp potrivit li-am ascultat și în diuță măntuire li-am ajutat.)

Noi nu dăm intru nemic neci o piedecă, ca deragătoria nostră să nu se defină.

Ci intru tôte arătându-ne servi

ai lui Dumnezeu prin mare statormie

în cineașă, în nevoi, în stremtori;

în bătăi, închisori, în mijlocul răscărilelor, în ostenele, în privighieri și posturi.

Prin curație prin cunoștință, prin

îndelungă răbdare, prin bunătate prin spirit său, prin iubire nefăținărcă.

Prin evantul adverul, prin puterea lui Dumnezeu, prin drăptatea

— după drăptă și da stăngă.

Pentru onore și desonore, pentru

vorbire de reu și vorbire de bine, ca

niste înșelători dar adverăt.

Ca niste necunoscute dar bine

cunoștu, ca cei ce murim, dar era

suntem vii, ca niste pedepsi dar nu

omoriti.

Ca niste întristări, dar tot deuna

bucurăndu-ri, ca niste săraci, dar pre

multă inavuțind, ca nimic avind și totă

stăpânire-lu. II Corinth V. 1—11.

Așa se revărsă acest rost dum-

nedesc, întrăcest chip simă acăstă

— (Continuare și după morțe).

Cetim în „Temesvarer Zeitung“ Nr. 17. cum repausatul episcop gr. cat. al Oradiei-mari Ioan Olteanu împărtășit și după morțe multe distincții splendide; căci capitolul distincție-san de Orade primi de cetește un Decret papal din Roma cu datul

27. November 1877 aștează chiar numai două lini de naștere mortii lui Olteanu — prin care episcopul Ioan Olteanu fu înălțat la dignitatea de Prelat pa-

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

— (Continuare și după morțe).

— Mart. în cetește fașiunea lui Iancovici, care spune că a venit în Austria, într-o adăiere, să se aducă și la adăierea sa de către Pesta. — Polit. anunță militație.

(Va urma.)

